

15 października 2017

Prof. Paweł Nowak

Katedra Malarstwa i Rysunku

Wydział Grafiki

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

**Recenzja pracy doktorskiej mgr Joanny Mląckiej (dziedzina: sztuki plastyczne,
dyscyplina: sztuki piękne) sporządzona w związku z przewodem doktorskim
wszczętym na Wydziale Pedagogicznym i Artystycznym Uniwersytetu Jana
Kochanowskiego w Kielcach.**

Na pracę dokorską zatytułowaną „Obiekty intencjonalne” składa się dysertacja oraz zestaw ośmiu obrazów namalowanych w technice olejnej na płótnie: Obiekt I, 110x130 cm, Obiekty II, 110x130 cm, Obiekt III, 110x130 cm, Obiekt IV (Miejsce odległe), 130x120 cm, Obiekt V (Tratfa) 130x120 cm, Obiekt VI (Baldachim), 150x110 cm, Obiekt VII (Szałas), 150x110 cm i Obiekty VIII (Ogród), 200x165 cm. Tematem tych obrazów jest przedmiot, a raczej zestaw przedmiotów zaczerpniętych z obserwacji rzeczywistości, przetwarzania i syntezy ich do budowania własnego obrazu, własnego przekazu. Inspiracje doktorantka czerpie z obiektów instalacji wykonywanych przez ludzi w celach praktycznych. „Konstruowanie – budowanie przez człowieka w swoim otoczeniu przeróżnych obiektów z materiałów, które są mu akurat dostępne”. Tak zwana polska improwizacja, tak dobrze nam znana, chociaż coraz bardziej zanikająca z prowadzeniem szeroko dostępnych marketów.

„*Obiekty intencjonalne* – tak je określam. Każdy z nich powstał w myśl ludzkiej intencji”. Obiekty te są impulsem, inspiracją do budowy obrazów. Sam proces twórczy został dokładnie opisany w rozdziale „III Aura miejsca i chwili. Od fotografii obiektu do obrazu wyobrazonego”. Każdy obraz jest głęboko przeanalizowany przez

doktorantkę. Oczywiście najpierw znalezienie przysłowiowego obiektu, sfotografowanie go, szereg szkiców czy obróbka w Photoshop. Tak zwane wyjąłowanie obiektu z autonomicznego tła. Aby później na obrazie tło a raczej scenografia była dopełnieniem do obiektu, pełniła rolę drugoplanową a zarazem bardzo ważną, oplatając głównego aktora, chociażby w postaci liści, trawy czy zarysu drzew w ogrodzie. „Chciałam pokazać je od innej strony, takie, w której, wyobraźnia magiczna dominuje nad rozumem”.

Oglądając obrazy Joanny Mląckiej nasuwa mi się trochę atmosfera z obrazów prof. Jarosława Modzelewskiego, u którego robiła dyplom w warszawskiej ASP. Wynika to z operowania lapidarną formą, często przybierając monumentalną narrację. A człowiek wykonujący prostą czynność w kadrze obrazu u Modzelewskiego zamieniony jest u doktorantki w obiekt w niesamowitym otoczeniu, budując wyjątkową atmosferę obrazu. „Świat z reguły niespektakularny, niespecjalny, pozornie nie pierwszoplanowy, a w istocie stanowiący jedyny plan zdarzeń nierzucający się w oczy, a będący nieustannym przedmiotem patrzenia”. Przykładem może być obraz „Obiekty VIII (Ogród)”, w stonowanej kolorystyce, prawie monochromatycznej, przedstawiający zespół obiektów – krzewów w ogrodzie francuskim. Ze świata realnego, zwykłego autorka zbudowała świat nieokreślony, tajemniczy, nieoczywisty i niejednoznaczny. Także w pozostałych pracach obiekty nabierają tajemnicy, a w otoczeniu tła stanowią surrealistyczny krajobraz z kręgu René Magritte'a. Obrazy doktorantki wywołują niepokój i zawierają sporą dawkę refleksji. Obiekty wkomponowane w nocną rzeczywistość przesiąknięte są aurą tajemniczości i niepokoju. Jesteśmy świadkami niezwykłego spektaklu, zainscenizowanego spotkania znanych elementów z codzienności w zupełnie nowym kontekście, mówiącym o człowieku. Cytując autorkę „człowiek jest obecny w moich pracach, ale uciekam od jego dosłownej figury, zastępując ją przedmiotem. Przedmioty są nieodzowną częścią życia człowieka”.

Analizując cały proces powstawania doktorátu Pani Joanny Mląckiej, jest on w pełni świadomy, a efekt w postaci dzieła - obrazów przynosi bardzo dobry rezultat. W

opisie dzieła nawiązuje do teorii z dziedzin filozofii i ekologii człowieka oraz zagadnień związanych z historią sztuki dawnej i z nowoczesnymi prawdami artystycznymi. Porusza się bardzo sprawnie w zagadnieniach filozoficznych – teorii neopragmatyzmu i w sprawach ekologii współczesnej – upcyklingu. Z zakresem sztuki i sztuki współczesnej opisuje swoje inspiracje od malarstwa średniowiecznego, ruch Arte Povera, do ikon sztuki współczesnej – Hasióra czy Francisca Bacona. Opis tych wybranych zagadnień, artystów jest adekwatny do powstałych obrazów, jest wynikiem bardzo dojrzałej i świadomej pracy współczesnego artysty. Wybór tradycyjnego malarstwa jest w pełni uzasadniony, a warsztat malarski, jakim posługuje się doktorantka jest nienaganny, a przede wszystkim służy jej do osiągnięcia wyznaczonych celów.

KONKLUZJA

Stwierdzam, że przedstawiona do obrony przez mgr Joannę Mlącką praca doktorska na temat Obiekty intencjonalne spełnia wymagania Art. 13. Ustęp 1. Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1198).

Praca doktorska stanowi oryginalne dokonanie artystyczne i świadczy o samodzielnie prowadzonej pracy twórczej. Teoretyczna wykładnia pracy artystycznej, jaką jest jej opis, świadczy o szerokiej i pogłębionej wiedzy kandydatki o dyscyplinie sztuk pięknych. Tym samym wnioskuję bez zastrzeżeń o nadanie mgr Joannie Mląckiej przez Radę Wydziału Pedagogicznego i Artystycznego Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach stopnia doktora sztuki w dziedzinie Sztuki Plastyczne, w dyscyplinie Sztuki Piękne.

Prof Paweł Nowak